

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 27

8. července 2018

Cena: 8 Kč

Na začátek července připadá nejen slavné Husovo výročí, ale v tomto roce například také kulaté výročí jednoho ze sborů naší církve nesoucích Husovo jméno, sboru v Mnichovicích. Slavnostního otevření 1. července 1928 se zúčastnil i patriarcha G. A. Procházka. Do věže byly umístěny dva zvony. Menší nesl nápis „Jan Amos Komenský - dar školní mládeže 1918-1928“ a znak kalicha. Větší zvon nesl státní znak a nápis: „T. G. Masaryk 1918-1928 - Dar sesterského sdružení.“ Oba zvony byly zhotoveny pražským zvonařem Diepoldem. Větší zvon byl za 2. sv. války zrekvírován, později byl zakoupen nový. Průčelí zdobí tři vitrážová okna, která zobrazují Jana Žižku, M. Jana Husa a Jana Amose Komenského. red

Sázavská pouť 2018

Příběh Cyrila a Metoděje připomněl návštěvníkům duchovní program pouti na Sázavě. Kulturní část akce, plná živé hudby, navodila prvorepublikovou atmosféru. A nechyběly ani spontánní projevy radosti nejmenších poutníků, kteří se zúčastnili soutěže a interaktivní hry. Letošní 18. ročník pouti i přes občasně dešťové přeháňky naplnil areál Sázavského kláštera duchem přátelství. V sobotu 23. června sem našli cestu především věřící z ČČSH, ale i křesťané jiných vyznání.

AKTUALIZACE CYRILOMETODĚJSKÉHO POSELSTVÍ

Jména „apoštolů Slovanů“, dvou bratrů ze Soluně, zazněla už při zahájení pouti na Sázavě. Slyšeli jsme je ve společné písni i v modlitbě patriarchy Tomáše Butty: „Bud’

ském Spořilově. Bohoslužbu pod širým nebem s bratrem patriarchou sloužil vikář Jan Kohout. Kázal patriarcha Tomáš Butta a ve své homilii vycházel především z textů Prvního listu Petra 2,11-17 a 3,8-9.

V úvodu připomněl, že jsme se sešli

s námi, když si v tento den připomínáme pouť Cyrila a Metoděje, kteří přinesli světlo Kristova evangelia našim předkům. A prosíme, aby toto světlo zářilo i v našich životech.“

Ze Sboru opata Prokopa se pak poutníci vydali do nedalekého Sázavského kláštera. V čele zástupci náboženských obcí z Nymburka, Sázavy a Prahy-Vinohrad nesli prapory svých sborů. Přimo v klášteře k nim ještě přibyl prapor ze sboru na praž-

ském Spořilově. Bohoslužbu pod širým nebem s bratrem patriarchou sloužil vikář Jan Kohout. Kázal patriarcha Tomáš Butta a ve své homilii vycházel především z textů Prvního listu Petra 2,11-17 a 3,8-9. V úvodu připomněl, že jsme se sešli na místě, kde se za časů opata Prokopa slavila liturgie ve slovan- ském jazyce. Ve svém kázání se ale hlavně zaměřil na osobnosti Cyrila a Metoděje. Úkolem misie na Velké Moravě pověřil bratry byzantský císař Michael III. „A v pramenech je uvedeno, že se neodvázili odříci ani Bohu, ani císaři,“ zmínil br. patriarcha. „Všimněme si toho pořadí. Na prvním místě je respekt a úcta vůči Bohu, a pak vůči vládcům. Přesně

tak je to i v tom citovaném místě z 1. listu Petra: „...Boha se bojte, krále ctěte.“ (1 P 2,17) A právě toto pořadí je velice důležité. Když se vytratí z lidského života Boží autorita a člověk se třeba slepě upne k nějaké lidské autoritě, začne uctívat lidské vládcy, pak je to v rozporu s křesťanským vědomím, že nad všemi vládci tohoto světa je Bůh v Kristu.“

Dle bratra patriarchy by společné dílo Cyrila a Metoděje a jejich žáků nevzniklo bez vzájemné úcty a bratrského respektu.

PROGRAM V PRVOREPUBLIKOVÉM DUCHU

Organizátoři nemohli v kulturním programu pominout sté výročí vzniku samostatného Československa. A tak areálem kláštera zněly prvorepublikové melodie a především dámy se nechaly inspirovat módou 20. a 30. let. Do Sázavského kláštera dorazily třeba s elegantními čelenkami nebo v noblesních barevných šatech. Na pódiu v Severní zahradě vystoupily skupiny Melody Boys a Swingkopa. Během jejich benefičních koncertů a při bohoslužbě se vybralo na dětské domovy Sázava a Husita 3352 korun a 20 eur. Návštěvníci si mohli také po celý den prohlédnout a koupit keramické výrobky z chráněných dílen středisek Husitské diakonie Domeček a Nazaret. A krátce po poledni měli všichni příležitost si v klidu popovídat a případně se seznámit při agapální hostině, na které nechybělo ani víno, dar pro poutníky od Lenky Válkové. Kulaté výročí měl ve svém názvu i kvíz „Sto let republiky“. Poutníci se tedy nechali „vtáhnout“ do soutěže, kterou připravila Martina Kopecká a zajímavostí z novodobé historie v roli moderátorky jim tlumočila Jana Krajčířiková. Už mimo dobové téma nabídl hudební pro-

gram také vystoupení Slávka Klecandra a Evy Henychové.

DĚTI SOUTĚŽILY A PSALY SVÁ PŘÁNÍ

Značný úspěch u malých diváků měla pohádka Dlouhý, Široký a Bystrozraký v podání loutkového divadla ŠUS a také hudební vystoupení Beruška Bandu. I dětský program připravily organizátorky u příležitosti významného výročí vzniku republiky. Jana Krajčířiková, Kristýna Mlýnková, Eva Vymětalová Hrabáková a další členky realizačního týmu nachystaly pro malé poutníky soutěž a hru. Konventní nádvoří kláštera ožilo výtvarnou soutěží, ve které děti malovaly a kreslily na téma sto let republiky a moje země – můj domov. Vystavené obrázky pak návštěvníci hodnotili body v podobě kuliček a vítězové si odnesli hračky, výtvarné potřeby a další odměny. Téměř po celý den si mohly děti užívat interaktivní hru Republika slaví. Na stanovištích pod barevnými slunečníky prošly postupně jednotlivými desetiletími od 20. let 20. století až do současnosti. Vybraná témata a jejich zpracování často zaujaly i rodiče nebo prarodiče. V závěru hry

každé z dětí vystřihlo z papíru figurku člověka a napsalo na ni své přání – modlitbu. Právě tyto prosté a upřímné modlitby pak zazněly na konci programu pouti při ztišení v kryptě kostela: „Aby na sebe byli všichni hodní a měli se rádi. Aby nám zůstala příroda čistá. Aby nebyla válka.“ A s největším ohlasem u přítomných rodičů se setkala poslední dětské přání: „Aby už byly prázdniny.“

POUŤ NA SÁZAVĚ JAKO MALÝ FESTIVAL

Podle hlavní koordinátorky akce Hany Tonzarové měla letošní pouť na Sázavě v porovnání s předchozími ročníky nejrozsáhlejší program. „Zvukař mi řekl, že už to není pouť, ale malý festival,“ dodává s úsměvem Hana Tonzarová. „Jsem ráda, že nám roste i realizační tým, s každým dalším člověkem přichází nová energie.“ Hlavní koordinátorka také poděkovala zhruba třiceti dobrovolníkům, kteří na pouti mj. zajišťovali program pro děti. Zavzpomínala i na to, jak projekt před osmnácti lety začínal a jak její kolegové tehdy otevřeli myšlenku pouti s ekumenickou účastí. „Každý rok zveme poutníky napříč církvemi. Například k významnému výročí Cyrila a Metoděje (v roce 2013, pozn. red.) jsme přizvali všechny liturgické církve a měli jsme tu pěvecké sbory z Římskokatolické, Pravoslavné a naší církve,“ ohlíží se do minulosti Hana Tonzarová. „Letos máme na Sázavě z jiných církví spíš laiky, ne přímo oficiální zástupce. Povídala jsem si tady s členy Českobratrské církve evangelické a vím, že přišli i věřící z Apoštolské církve, Církve adventistů sedmého dne a dalších společenství. Těší mě, že si sem poutníci nacházejí cestu a že tuto akci mají rádi.“ (jz)

I letos vzplane hranice

Tradiční poutí na Mistra Jana Husa žije celá naše dědina. Pardon, městečko!

Kolik biskupů za posledních 25 let bylo mile překvapeno, co se děje téměř na konci světa, ve Slezsku. To, že máme „Boží hrob“ a ekumenicky chodíme křížovou cestou

a Noc kostelů zahajujeme u studny na naší farní zahradě a s panem farářem si hledíme z okna do okna, to jsou jen drobné střípky krasohledu. I letos jako obvykle vzplane na pouti na „hasičárně“ hranice k uctění památky MJH. A protože katolická fara kácela stromy a nám chyběly velké a silné kůly na hranici, bude po více než šesti stech letech Hus pálen na „římském“ dřevě. **Jana Šilerová**

Výročí v Ostravě-Polance

Letos si v Ostravě - Polance připomínáme 85 let od dostavění a otevření zdejšího Husova sboru. V neděli 15. července 2018 od 10 hodin se uskuteční slavnostní bohoslužba, liturgii slouží a káže olomoucký biskup Rudolf Göbel. S vděčností i radostí v srdci chceme poděkovat Bohu za milost, ochranu a požehnání. Srdečně zveme do našeho obecenství! **rst**

Psyche - příběh lidské duše i cesta k uzdravení

Slovo *psyche* má své kořeny v řečtině a označuje jakési vanutí či dech, který doprovází celý lidský život. V řecké mytologii představuje lidskou duši zosobněnou do podoby krásné *Psýché*, dívky, která na cestě za svojí láskou čelí řadě životních zkoušek a soužení. Aby získala zpět náklonnost rozněvaného *Éróta*, podstoupila starosti a trápení, vrhla se do podsvětí říše či se oddala věčnému spánku. Sám *Éros* jej však sňal z víček něžné *Psýché* a z jejich nekonečné lásky vzešla dcera *Hédoné*.

Báje o krásné Psýché a temných nocích, které na cestě životem zakouší, je podobná cestě každé lidské duše, která čas od času čelí životním strastem a soužení. Zatímco však postava z antické báje dostává konkrétní úkoly, které musí splnit, aby došla pokoje, v naší každodennosti stojíme často na rozcestích, která nám nenabízejí jednoznačná a jednoduchá řešení. A tak cesty, po kterých se máme vydat, řešení, která nám umožní vyjít z tíživé situace, a nebo úkoly, které je potřeba si vytyčit a splnit, musíme určovat my sami.

V situacích, kdy nenalzáme anebo z jakéhokoliv důvodu ani nemůžeme nalézt, oporu u svých blízkých či ve své víře, máme možnost rozhodnout se pro odbornou pomoc. Psychologů, psychoterapeutů a životních koučů existuje celá řada a někdy je obtížné se v nabízených službách snadno zorientovat. Pražská diecéze ČČSH proto poskytuje možnost kontaktovat či navštívit psychologickou poradnu Psyche. Ta zastřešuje odbornou psychologickou, psychiatrickou, pedagogickou, ale i právní pomoc a poradenství v oblasti vzdělávání.

Poradna Pražské diecéze ČČSH je církevním zařízením diecéze, působí v prostorách Husova sboru v Holešovicích na Praze 7, a v průběhu loňského roku vstoupila již do sedmnáctého roku své činnosti. V rámci poradny Psyche je možno bezplatně konzultovat životní situace související s obdobím životní krize, s výchovnými a vzdělávacími úkoly v případě dětí školního věku, ale i dospělých, a také situace související s psychiatrickými obtížemi a pocity duševní nepohody. Prostřednictvím rozhovoru s některým z odborných pracovníků poradny budete mít příležitost lépe porozumět své aktuální životní situaci, zakusit podporu a pochopení, a náležitě se tak rozhodnout o svém dalším životním směřování.

Eva Mašková, Vedoucí poradny Psyche

Staromilsky ztracený

Nastoupil jsem u polikliniky do městské dopravy a posadil se proti staršímu pánovi, který mi kývl na pozdrav a zeptal se – Taky se cítíte někdy ztracený? – a rozhlédl se – Život sám o sobě je pomalým ztrácením všeho, co milujeme, prohlásil kdysi belgický dramatik Maurice Maeterlinck, jenže, to ještě nejezdily tramvaje ani trolejbusy – odpověděl jsem s rozpačitým úsměvem.

Spolucestující se však rozhodl navázat nenucený rozhovor – Patřím k pamětníkům, kteří srovnávají životní zkušenosti a často se už jen dívají, podobně jako při nástupu do městské dopravy, kde je řidič uzavřen ve své kukani a já si vzpomenu, jak tady dřív sedával průvodčí. Mohl jsem se ho zeptat na cestu, anebo jen tak promlu-

vit o životě. Všiml jste si, jak staří lidé navazují rozhovor? Většinou ale nemají s kým, a tak rezignovaně zmlknou. Táhle veze mladá paní kočárek. Holčička v něm na maminčce chvíli mluvila, ale marně, protože jí ve sluchátkách, jak je teď u mladých lidí zvykem, duní muzika a tatínek vedle ťukal do mobilu esemesku. Na poliklinice jsem seděl blízko lékáře, ale neměl čas se na mě ani pořádně podívat. Sledoval vše na monitoru počítače. Proč by se vyptával, jak mi je, když mu zprávu o stavu mých neuhů sdělil počítač?

Ráno z našeho domu vycházel pán. Asi tu bydlí, napadlo mě, ale neznám ho, stejně jako další obyvatele. A z paměti se mi vynořily večery mého dětství, kdy před naším

Vývojový

Všechno se na světě mění, dozrává a vyvíjí, dokud nenastane čas sklizeň a teprve podle úrody pozná pěstitel, jak se mu vyplatila práce na poli, v rodině i ve třídě, a proto si napíšeme diktát, písemku, test nebo slohovou práci – říkali kantoři, když vzdychajícím žáčkům vštěpovali základní znalosti na cestu života.

Tahle chvíle se mi vrátila do paměti v okamžiku, kdy jsem potkal třídního učitele ze základní školy, doprovázel ho staříček katecheta s precizní výbavou teologické optiky, aby s ní zhodnotil současný stav světa. – Celé generace dětí se učily rozeznat sedmero hříchů hlavních, tedy pýchu, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost a lenost, aby se postupem času jejich obsah zpo-

chybnil a proměnil do dnešní podoby, takže z pýchy se stalo zdravé sebevědomí, lakomství se obléklo do zákona ekonomiky, závist do šlechetného boje o spravedlnost, hněv se proměnil na zdravou reakci při nekorektním jednání druhých, smilstvo je lékaři doporučovaná prevence proti neurózám, z nestřídmosti vyrostla vyšší životní úroveň a z lenosti jen chronická tendence odkládat plnění povinností. Díky modernímu výkladu se náš svět zbavil břemene těžkých hříšníků. Připočteme-li k tomu dnes už téměř neznámé archaické pojmy, zjistíme, že hulvátsví se proměnilo ve svobodu projevu, okrádání se definuje jako svobodný trh, zanedbaná výchova dětí je tvorba vlastního názoru potomků, neúcta k tradici znamená vítězství zdravého rozumu nad pově-

domem sedávali na schodech sousedé a vyprávěli si a já pozorně naslouchal, býval to pro mě zážitek s pocitem bezpečí jistého domova. Dnes málokde najdete společenství lidí jen tak si povídajících. Na rohu mívala mlékárnu paní Jurová. Při nákupu se nás ptala na nemoci a důvody domácího vězení a my odnášeli domů mléko v konvici a věděli, že nás má ráda. Taky si vzpomínám, jak jsme večer sedávali s rodiči u stolu, hráli hry, četli si nebo jen tak povídali, ale dosti minulostí, tady vystoupím – řekl mi ten pán a rozloučil se. A já si uvědomil prchavost životního okamžiku – Minulost je jako křehká keramika, stačí udělat jen krok a hned ji rozbijete – pravil kdysi písničkář Vladimír S. Vysockij, přítel a milovník uplynulých zážitků s pohledem naděje upřeným do budoucnosti.

rami a likvidací pozitivních hodnot se sice pozdě ale přece jen zbavujeme předsudků, a tak se nyní nacházíme v srdci Evropy, které onemocnělo tím, že svobodu vyměnilo za svěvolí jednotlivce, toleranci za ustupování zlu a korektnost za povinný názorový koridor. Na otázku kantora – Co na to říkáte, pastore? – jsem pokrčil rameny – Vyslovenou pravdu nemá smysl zakázat ani zpochybnit, ale neměli bychom ztrácet naději. Svět se mi jeví jako zrcadlo. Mračím se do něho, a taky se na mě mračí, zasměju se a je mi zábavným společníkem a stále se vrací do normálních kolejí, záleží pouze na tom, kdo je za normální pokládá, no řekněte sami, není to paráda? – a potěšilo mě, že jsme se na cestě jako přátelé života s úsměvem rozloučili.

Jan Schwarz, NO Bratislava

Z kazatelského plánu

7. neděle po svatém Duchu

Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný ve městě našeho Boha, na své svaté hoře. Bůh v jeho palácích proslul jako hrad nedobytný.

(Žalm 48,2,4)

První čtení: Ezechiel 2,1-5

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I):

1. Abychom v Božích přikázáních zalíbení našli a Boží vůli se řídili, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom v útrapách života odvahy a trpělivosti osvědčovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, Bože smlouvy, křtem jsi nás povolal zvěstovat příchod tvého království. Daruj nám odvahy, jakou jsi dal apoštolům, aby chom za každých okolností vydávali věrohodné svědectví o tvé lásce! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 12,2-10

Evangelium: Marek 6,1-13

Verš k obětování: Žalm 138,2

Verš k požehnání: Žalm 115,1

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti za podíl na svatém tajemství chleba a kalicha. Dej, ať nesehláváme ve službě tvému slovu a radujeme se z toho, že sis nás vyvolil za své svědky! Prosíme o te ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 4, 66, 9, 71, 312

Nad Písmem

Třetí nebe (Šehaqim)

Když někdo řekne, že se cítí jako v sedmém nebi, nelze mu než závidět. Jistě mi dáte za pravdu, že pokud už toto sousloví někdo použije, musí se cítit náramně dobře. Ne nadarmo se mluví o sedmém nebi nebo ráji „a proto se užívá i výrok: „Cítím se jako v ráji“... Každý se cítí „jako v ráji“ nebo „jako v sedmém nebi“ při jiné příležitosti, ale pojďme si raději říci, odkud se toto sousloví vzalo a proč právě v sedmém nebi? Copak není jen jedno?

Ve 2. listu do Korintu se apoštol Pavel svěřuje se zvláštním zážitkem, kdy se mu dostalo zjevení, ve kterém viděl člověka v Kristu, jenž byl před čtrnácti lety přenesen do třetího nebe. Zda to bylo v těle či mimo tělo, Pavel neví; jak píše. „Bůh to ví“. Pavlovi bylo zjeveno, že byl tento člověk přenesen do ráje. Jak byl přenesen, možná ani v tuto chvíli není tak podstatné, neboť to patří do všeho, co je nevypravitelné, jak se dále Pavel zmiňuje u svého zážitku. „... a uslyšel nevypravitelná slova, jež není člověku dovoleno vyslovit.“ (2 K 12,4)

Z židovské tradice se dozvídáme, že existuje sedm nebes. Sedmička nese význam úplnosti a dokonalosti (šest-tí). V sedmém nebi sídlí Bůh. Sedm nebes si lze také představit jako řadu sedmi soustředných kruhů, v jejichž

středu se nachází „náš“ vesmír. Těžko se můžeme dohadovat, jakými znalostmi, informacemi či duchovními prožitky poodhalujícími Boží tajemství oplývali Pavlovi či spíše Kristovi vrstevníci. Možná i lidé dřívějších staletí a tisíciletí. Vycházíme z textů, které jsou útržkovité, a přesto se k Bohu dostáváme, jako by tu Pavel, původně zvaný Saul, byl. Vždyť nikdo nemá výmluvy, jak nám apoštol píše. Boží stvoření je zjeveno každému a stačí jen přemýšlet o jeho díle, jeho principech a řádu, v jakém tvořil. Z textu se dovídáme, že apoštol Pavel, obdařen mnohými schopnostmi včetně možnosti nahlédnout do nejedné hádanky tohoto světa, má v sobě „osten“. Doslova ho nazývá poslem satanovým, který ho sráží, aby se nepovyšoval. Ač mnohým pomohl, přes trojí volání k Pánu se tohoto trápení nikdy nezbavil. Ve své slabosti nalézá však sílu. Pro nás dnes je snad až nepochopitelné, co všechno apoštol zažil, kolik cest podnikl, kolikrát byl trestán – bičován, dokonce kamenován, přepačen lupiči, kolikrát strádal zimou a hladem. Ani není divu, že byl stížen nějakým ostnem v těle,

Mk 6,1-13

o kterém se můžeme jen dohadovat. Přesto statečně a s pevnou vůlí dál dojíždí do dalších měst, aby zvěstoval Krista. Věřící v lásku, která nikdy nezanimke, která věří a má naději. Přes všechna trápení stále ten, který zvěstuje a je jako Ezechiel mocí ducha postaven znovu a znovu na nohy, aby opět šel. A pokud je sedm úrovní nebes, procházel nejspíše i jimi, aby se jednou setkal se svým Pánem (již posleze bez ostnu, jak věřím) a poznal to, co nám je dosud jen poodhaleno. Cesta k tomuto tajemství je nám přesto vyjevována a zřetelně o ní nemluvil jen Pavel, ale především Ježíš sám, který svá slova stvrdil skutkem nejvyšší oběti. Tou cestou je láska a pokud hledáme Boha, jděme naproti slovům z listu Janova, kde se mluví o nebi zřetelně. „Bůh je láska a kdo v lásce zůstává, v Bohu zůstává a Bůh v něm“ (1 J 4, 7-21). Ať už se tedy vydáváte s ostnem či bez něj, ať je vaše cesta úspěšná, protože: „Co ani oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“

Marika Zvardoň

Bože přesvatý, stvořiteli nebe i země, dej nám prosím moudrost, ať umíme dobře stát na zemi a lásku, ať se umíme povznést až k tobě a tvému nebi. Amen

Na cestě s tebou

Dorothee Sölle

Jsme na cestě s tebou, Bože, protože nesediš na trůnu,
ale putuješ s námi temnotou a deštěm,
mlhou a často bezcestím a mnohdy bez cíle.

Jsme na cestě s tebou, Bože, protože ty nebydlíš v kostelech,
ale putuješ s námi
ve strachu o všechny ty, kteří nemají jen volbu
být vyhnáni nebo vybombardováni.
Jdi i s nimi, Bože, i nás nech s nimi jít.

Jsme na cestě s tebou, Bože, protože tě nikdy úplně neznáme
a ty se znova a znova skrýváš
v plátku růže
v úsměvu tuláka,
a tak s námi putuješ a učíš nás jít
a hledat tě.

Jsme na cestě s tebou, Bože,
takže cesta a cíl se jednou sjednotí v tobě.

Přel. Zdeněk Svoboda

Představitelé ERC a ČBK běželi se žlutou stužkou

Tisková zpráva Ekumenické rady církví v ČR

Ve čtvrtek 13. června se v Praze konal další ročník Pražské štafety v rámci běžeckého seriálu RunCzech. V jeho rámci se konal také již třetí ročník Běhu se žlutou stužkou s podtitulem „Uteč předsudkům“, který upozorňuje na problematiku lidí vracejících se na svobodu po výkonu trestu. Letos se k této aktivitě připojily i české církve a to nejen morální podporou, ale i vlastní štafetou. V jedné známé anglické písni píše vězeň, kterému se trest chýlí ke konci a který si není jistý, jestli je vůbec ještě vítán zpět doma, aby jeho milá uvázala kolem stromu před domem žlutou stužku, pokud ho ještě vůbec chce zpět do svého života, až „si to odkroutí“. A právě z této písně vyšla symbolika žluté stužky, která se mezinárodně stala znamením starosti o propuštěné vězně, kteří se chtějí zpět integrovat do společnosti, najít si práci a začít žít řádný život.

ZAČÍT ZNOVU

Že to není jednoduchý úkol, na to poukazují i statistiky. Každý rok je v ČR na svobodu propuštěno na 10.000 lidí a pro většinu z nich je záznam v rejstříku trestů stigmatem, které jim komplikuje návrat zpět do plnohodnotného života, o který se snaží. Přitom nalezení odpovídající práce a tím i obživy je jedním ze zásadních faktorů, který snižuje míru recidivy propuštěných vězňů. Pokud totiž bývalý vězeň nemá na svobodě fungující zázemí, blízké lidi, o které se může opřít, a k tomu ještě nedokáže najít práci, pak představuje návrat k trestné činnosti bohužel často volbu, ke které se uchýlí. Myšlenkou žluté stužky je tedy usnadnit cestu těm, kteří do tohoto začarovaného kruhu už nechtějí spadnout a chtějí navzdory svému minulému selhání začít žít slušný a spořádaný život. A to si bezpochyby zaslouží podporu.

ZE SINGAPURU DO ČECH

Myšlenka podpořit formou běhu zaměstnanost osob po výkonu trestu v České republice vzešla od Gabriely Slovákové, ředitelky ženské věznice ve Světle nad Sázavou. Běhu se žlutou stužkou se zúčastnila v roce 2011 v Singapuru, kde idea masového běhu s tematikou zaměstnávání a integrace propuštěných vězňů do společnosti vznikla. Do České republiky přišla tato myšlenka poprvé v roce 2016 a její spojení s prestižními běžeckými závody, jako je Volkswagen Maraton Praha, Sportisimo 1/2Maraton Praha nebo O2 Pražská štafeta, napomáhá pronikání myšlenek projektu do povědomí širší veřejnosti. Běhu se již v minulých dvou ročních účastníci bývalí i současní vězni, příslušníci Vězeňské služby, pracovníci Probační a mediační služby, státních úřadů i neziskového sektoru. K letošnímu ročníku se připojily i zástupci Ekumenické rady církví a České biskupské konference.

CÍRKVE SE STARAJÍ

Církve se o propuštěné vězně na řadě míst republiky starají. Tato péče často navazuje na duchovní doprovázení skrze činnost vězeňských kaplanů a směřuje k usnadnění přechodu do normálního života. Výborným příkladem může být třeba tým dobrovolníků, který působí ve věznicích ve Stráži pod Ralskem a zaměřuje se na práci s vězni před koncem trestu a jejich doprovázení při prvních krocích na svobodě. Tato aktivita získala letos Cenu ministra spravedlnosti v kategorii Čin roku 2018. Podobných aktivit bychom mohli ale vyjmenovat mnoho.

20 KILOMETRŮ STROMOVKOU

Na pražském Výstavišti bylo v den závodu rušno. Bylo přihlášeno téměř 1000 čtyřčlenných štafet. Kolem stánku projektu běhu se žlutou stužkou – jak jinak než žlutého – se houfovaly přihlášené štafety. Letošní ročník byl rekordní a pro dobrou věc se na start postavilo téměř 600 běžců ve čtyřčlenných štafetách – každý z členů běžel 5 km pražskou Stromovkou. Před samotným startem všichni „stužkaři“ vyslechli pozdrav, povzbuzení a požeňání z úst hlavního kaplana Vězeňské služby ČR Pavla Kočnara a generálního sekretáře Ekumenické rady církví Petra Jana Vinše. Oba dva tvořili polovinu letošní premiérové „církvní“ štafety, kterou doplňoval František Jemelka, tiskový mluvčí České biskupské konference, a Tereza Myslílová, rovněž z ČBK. Celkový čas 1:53:08 sice netrhl žádný sportovní rekord, ale může být důstojným začátkem pěkné tradice do let příštích.

Kunčický kostelík

„Víte, komu se podobá ten, kdo slyší má slova a plní je? Je jako člověk, který stavěl dům: kopal, hloubil, až položil základy na skálu. Když přišla povodeň, přiválil se proud na ten dům, ale nemohl jím pohnout, protože byl dobře postaven.“ L. 6,47-48

Stejně jako slaví své narozeniny a jubilea lidé, tak se také připomínají jubilea našich sborů. Vzpomíná se především na úsilí a píli těch, kteří stáli na počátku stavby a její následně realizace. Náš „kunčický kostelík“ letos v květnu oslavil své devadesátiny. A troufám si říci, že by nebyl v tak skvělé kondici, kdyby nebyl úsilí a píle nejen farářů, ale především dobrovolníků z řad laiků, kteří se starali o to, aby tento sbor vzkvétal k radosti jejich i Boží.

Domníváte se, že postačí pouze dům budovaný na skále? I o dům na té nejpevnější skále musíme s láskou a vírou pečovat, jinak nám zcela jistě spadne. Naše náboženská obec prožila 90 let ve společenství křesťanů a nebyla to léta vždy jednoduchá – 2. světová válka, německá okupace a poté dlouholetá poroba pod komunistickým vedením, která vyvrcholila normalizací a církevními tajemníky, zasadila naší církvi hluboké rány a zanechala trvalé jizvy nejen na duších našich sester a bratří, ale také na našich sborech.

V současnosti prožíváme období, kdy bychom měli s největší láskou a péčí opečovávat nejen majetek hmotný, ale také ten duchovní, uložený hluboko v našich srdcích.

Kolikrát byla přerušena kontinuita a tradice nesená našimi dědy a pradědy stojícími u zrodu ČČSH i naší náboženské obce? Nejhlubší a asi nejzákeřnější jizvou je nezáměr mladší generace se spolupodílet na duchovní obnově náboženských obcí, kdy modlitba a Slovo Boží se mnohdy stávají i cizokrajným exotismem. S jistotou však mohu tvrdit, že dům lásky a víry byl našimi dědy a pradědy vybudován na té nejpevnější skále kterou je možno spatřit.

Liturgický rok a Písmo svaté jsou pro každého kazatele i faráře širokou a bohatou cestou, po které, po vzoru Ježíše Krista, provázejí svěřené sestry a bratry k víře a lásce. Kdysi dávno jsem četla příběh, kdy při zemětřesení v jugoslávské Skopji se stala velmi zvláštní věc. Většina domů byla při zemětřesení poničena a pobořena, nicméně zůstal stát jeden velmi starý kostelík. Když se lidé později snažili zjistit, co způsobilo, že právě kostelík vydržel, ukázalo se, že byl postaven na velkém kusu kamene. I když se zem pohnula, zdi této staré stavby zůstaly neporušeny. A tak mne již několik let tento krátký příběh posiluje ve víře v Boží požeňání a přináší mi do srdce tichou modlitbu víry a lásky.

Ovšem bilancování úspěchů či proher v 90-ti leté historii našeho kostelíku pod horami zřejmě nebude na místě právě v této chvíli. Rozhodně bych se s vámi chtěla podílet o pocit štěstí a lásky naplňující mé srdce i mou duši, kdykoliv přijíždím právě sem. Důležité je společenství lidské a já osobně jsem za ty, kteří společenství tvoří právě zde, v horách, velmi vděčna. Neostýchám se přiložit ruku k dílu, kdykoliv je to potřeba, ať už je to úklid nebo posekání trávy. Spousta věcí se děje „tajně“, aby sestra farářka neměla starosti. A když přijde trápení, „jistí vám záda“ modlitbou. A proto bych, ze srdce chtěla všem těm „mým“ ovečkám poděkovat za dodávání neutuchající energie a radosti ve společenství. **A společně vás všechny zveme na Slavnostní bohoslužbu k našemu výročí v sobotu 1. září 2018 v 15 hodin.** Bohoslužbu bude sloužit olo-moucký biskup br. Rudolf Göbel.

Martina Smolková,
farářka

Z našich setkání

Marta Urbanová a její Vysočina

Dr. Olga Nytrová uvítala v podvečer 15. května v sálku karlínské náboženské obce naší církve paní Martu Urbanovou. Ta se narodila a většinu dosavadního života žila na Vysočině.

Spisovatelku doprovodil její vnuk, Franci Urban. Po krátkém úvodu, který věnovala dětství v Chotěboři, nám paní Urbanová postupně představovala svoji tvorbu. Napsala několik desítek knih. Romány, pověsti, povídky, poezii i pohádky. Pár knížek vzala s sebou na ukázkou. Ty pohádkové, které jsme mohli vidět, ilustroval její vnuk Franci. Ten nám i v průběhu večera přečetl pár babyččiných veršů. Další ukázky z autorčiných knížek postupně četly Markéta Hlasivcová, Květa Salmonová a Olga Nytrová. Žena, která je právem nazývána spisovatelkou Vysočiny, nám prozradila, že připravuje sborník poezie básníků, kteří v Chotěboři žili, pracovali či jen pobývali. Nakonec se s námi paní Marta rozloučila povídkou Brzdíč houpaček, kterou přečetly Olga s Markétou.

Monika Kněžková

Čtení z básní v Lounech

V pátek 8. června uspořádala náboženská obec Louny setkání s básníkem a farářem naší církve Vladislavem Pekem z královéhradecké diecéze. Mladý autor představil své dvě básnické sbírky "Spanilá jízda" a "Křehký balík" a seznámil nás také se svými životními osudy, které ho při psaní básní inspirovaly.

Jeho úsporný styl vyjadřování, který jeden z členů náboženské obce přirovnal k Jirimu Žáčkovi, nás pobavil, i když mnohdy zároveň vedl k zamyšlení. Asi je v naší církvi více neúprosně realistických "kazatelů" než rozjásaných veršotepců, kteří chtějí "budovat světlé zítřky"...? Přesto by si někteří věřící přáli být více povzbuzováni v situaci diaspor, v níž je víra třibena jako zlato v ohni. Bratru Vladislavovi přejeme bohaté inspirace pro jeho básnickou i dramatickou tvorbu a děkujeme za příjemně strávené chvíle v Lounech.

HS

S úsměvem

Redakce jedné novin dostala tento dopis: „Předminulý týden jsem ztratil zlaté hodinky. Známy mně poradil, abych si dal do vašich novin ohledně této záležitosti inzerát. Poslechl jsem ho. Když jsem se dnes vrátil z práce, našel jsem hodinky v kapse svého obleku. Bůh žehnej vašemu listu.“

V redakčním nekrologu jednoho deníku stálo: „Pan M. v životě velmi trpěl. Od počátku byl předplatitelem našich novin.“

Zprávy

Výstava mumii světa v Praze

Na pražském Výstavišti probíhá pozoruhodná výstava mumii, která byla nyní prodloužena až do 22. července. Lze zde vidět exponáty z nejrůznějších částí světa. Nejen egyptské – ty jsou jistě nejznámější a v muzeích relativně běžné, ale například také z And (v tomto regionu se také mumifikovalo běžně) nebo přírodní mumie z bažin severovýchodní Evropy. Zde se totiž v minulosti pohřbívalo do bažin, jejichž chemické složení rozložilo kosti, avšak kůži a tkáň naopak konzervovalo. Pozoruhodné jsou i mumifikační výtvoři amazonských indiánů, včetně tzv. tsants – zmenšených hlav nepřátelských bojovníků.

Autor článku na Nové Guineji s mumii náčelníka

Zajímavě o tomto zvyku píše Hanzelka a Zikmund, kteří měli možnost jejich výrobu vidět na vlastní oči. Tsantsu sice můžeme vidět i v Náprstkově muzeu, ale zde na výstavě byly hned čtyři, a k tomu jedna tsantsa z lenochoda.

Mnoho mumii se též dochovalo v evropských sklepeních, např. v klášterních kobkách. Na výstavě jsou prezentovány mumie německých šlechticů z doby třicetileté války či rodina mlynáře z maďarského Vácu, kde bylo před dvaceti lety ve sklepeních objeveno asi 200 překvapivě dobře uchovaných těl. Také je zde podivuhodná sbírka anatomických preparátů sloužících k výuce mediků, stará 200 let, nakonzervovaná nám záhadným způsobem – stále v dobrém stavu.

Z dalších expozic se dovíme o technikách mumifikování, a – v případě Egypta – i o dalších pohřebních zvycích. Výstava je doplněna i českými exponáty, např. přirozeně mumifikovanou hlavou, nalezenou na zrušeném hřbitově, který se nacházel v místech nynějšího pražského obchodního domu Kotva, anebo egyptskou mumii z českých sbírek. Některé exponáty, které nebylo možno vystavit, zde jsou prezentovány aspoň na fotografiích, s četnými komentáři. Mám tím na mysli např. některé diktátory, kterým nestačilo, co ve společnosti udělali (a zničili), ale ještě se snažili dosáhnout „nesmrtelnosti“ těla – příběhy Gottwalda, Lenina, Maa či Ho Či Mina jsou obecně známé.

Výstava i trochu rozvíjí témata, která známe z biblistiky. Pisatelé Starého zákona dobře věděli, že v sousedním Egyptě se zemřelí mumifikují. Všechny starověké civilizace řešily otázku života po smrti. Nechci se zde pouštět do teologického rozboru, v čem vlastně spočívá onen věčný život. Chci jen naznačit, že když člověk vidí mumie v reálu, napadnou ho mnohé asociace, týkající se lidské snahy o dosahování věčnosti.

Výstavě lze sice např. vytknout, že by tam mumii mohlo být více, nicméně je velice zajímavá a ani nepůsobí příliš morbidně... Rozhodně ji doporučuji navštívit.

Pavel Benda

Ubytování na bohoslovecké koleji v Praze

Studuješ teologii nebo budeš teologii studovat? Studuješ nebo se chystáš studovat některý z oborů teologických fakult?

Pak je pro tebe možná zajímavá možnost ubytování v prostorách Bohoslovecké koleje Dr. K. Farského v Roháčově ulici na pražském Žižkově. Přednost mají studenti HTF a studenti teologických oborů, ale při volných místech je možné získat ubytování i pro studenty jiných teologických fakult, odlišná, rozmanitá vyznání nejsou problémem. Kolej je klidným místem, které dává prostor pro rozmanitou spiritualitu. Ubytování je se společnou kuchyní a malou kaplí. Kolej je snadno dostupná veřejnou dopravou (zastávka Čermínova). Chceš se přihlásit nebo získat více informací?

Obrat' se na paní Kláru Echnarovou: E-mail.: ubytovani.rohacova@email.cz
Telefonický kontakt: +420 604 224 832

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Vyslání Dvanácti

Podají-li se vám vyřešit následující přesmyčky (slova najdete v textu Mk 6,6-13), vypište si z nich do tajenky písmenka podle čísla v závorce.

- rovaduztav (1)
- sičnyte (3)
- zípene (6)
- codviye (1)
- šanom (4)
- tímatyv (4)
- děscítvev (6)
- jotuřimp (3)

(Řešení z minulého čísla: Kdo má opravdovou víru, je uzdraven pouhým dotykem.)
Jana Krajčířiková

Z ekumeny

SRC POSLALA POZDRAVY MUSLIMSKÉ KOMUNITĚ K SVÁTKU EID AL FITR

Zatímco minulý týden světová muslimská komunita oslavila svátek Eid Al Fitr, generální tajemník SRC Rev. Dr. Olav Fykse Tveit vyslal písemnou formou mírové pozdravení.

„Ačkoliv Vám právě posílám pozdravy k této slavnostní příležitosti, je to také příhodný okamžik k vděčnému ocenění dlouhotrvajícího vztahu, který má SRC se svými muslimskými partnery.“ ... „Eid Al Fitr je příležitost připomenout si, že v samém srdci posvátného měsíce Ramadánů spočívají hodnoty sebekázně, solidarity a soucitu.“

„V době, kdy si připomínáme konec tohoto posvátného měsíce, mojí modlitbou pro Vás je nejen, aby skrze cvičení půstu Vaše víra a Váš duch byly bohatě nasyceny, ale také abyste byli požehnáni touhou po spravedlnosti a míru.“

Zdroj: www.oikoumene.org

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 9.7. 2018, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

úterý 10.7. 2018, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

středa 11.7. 2018, 17.00
Josef Popelka – varhany
Vladimír Frank – housle
G. F. HÄNDEL, L. VAN BEETHOVEN, W. A. MOZART, A. CORELLI

středa 11.7. 2016, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

12.7. 2018, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Ilona Slavíková – mezzosoprán
J. S. BACH, C. FRANCK, G. BIZET, A. DVOŘÁK

pátek 13.7. 2018, 17.00
CANTO CORNO E ORGANO
Věra Trojanová – varhany
Radka Kyralová – mezzosoprán
Tomáš Kýral – lesní roh
J. S. BACH, W. A. MOZART, G. CACCINI

pátek 13.7. 2018, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková – housle
Vratislav Vtina – hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

sobota 14.7. 2018, 17.00
Zuzana Němečková – varhany
Petr Příbyl – viola
J. S. BACH, G. Ph. TELEMANN, W. A. MOZART, C. FRANCK

sobota 14.7. 2018, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Heřmánková – soprán
Miroslav Laštovka – trubka
A. VIVALDI, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. GERSHWIN

neděle 15.7. 2018, 17.00
Marie Šestáková – varhany
Zuzana Kopřivová – soprán
J. S. BACH, VIVALDI, W. A. MOZART, G. CACCINI, C. FRANCK

neděle 15.7. 2018, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

Změna programu vyhrazena.

70 let církevní spolupráce - papež navštívil SRC

Tisková zpráva Ekumenické rady církví v ČR

Papež František navštívil 21. června 2018 ústředí SRC v Ženevě a setkal se se členy jejího Ústředního výboru. Stalo se tak u příležitosti oslav 70 let existence této celosvětové ekumenické organizace.

Světová rada církví vznikla v roce 1948 a jejími zakládajícími členy bylo 147 církví napříč světem, více než 200 církví se ke Světové radě církví připojilo od té doby. To z ní dělá v současnosti největší ekumenickou organizaci na světě, která sdružuje většinu světových anglikánských, evangelických, pravoslavných a starokatolických církví. Římskokatolická církev není přímo členem Světové rady církví, ale úzce s ní spolupracuje skrze svou Papežskou radu pro jednotu křesťanů a k jejich společným projektům patří Komise pro víru a řád nebo i u nás známý a slavený Týden modliteb za jednotu křesťanů. Činnost Světové rady církví se neomezuje jen na hledání teologické shody mezi církvemi, ale tato ekumenická organizace se výrazně angažuje také v otázkách lidských práv, boje proti rasismu a ochrany stvoření.

TŘETÍ NÁVŠTĚVA V DÉJINÁCH

V těchto dnech zasedal v Ženevě ústřední výbor Světové rady církví, který je jejím nejvyšším orgánem v období mezi valnými shromážděními. Právě tento orgán, v kterém zasedá i zástupkyně Církve československé husitské Martina Viktorie Kopecká, uvítal papeže jako symbol pokračující církevní spolupráce a dobrých vztahů mezi církvemi. Není to první papežská návštěva v této významné církevní organizaci – v roce 1969 navštívil papež Pavel VI. Ženevu u příležitosti 50. výročí Mezinárodní organizace práce OSN a při té příležitosti se zastavil i v ústředí Světové rady církví. Papež Jan Pavel II. pak navštívil ústředí Světové rady církví a její Ekumenický institut v Bossey v roce 1984. Kromě členů Ústředního výboru Světové rady církví se během letošního slavnostního setkání s papežem Františkem účastní i pozvaní zástupci národních ekumenických rad církví – Českou republiku zde reprezentoval generální sekretář ERC Petr Jan Vinš.

KOREJŠTÍ KŘESŤANÉ

Jedním ze silných symbolů letošního Ústředního výboru bylo i setkání mezi křesťany z Jižní a Severní Korey. Poselství zástupců korejských křesťanů zazněla na plenárním jednání věnovaném otázce jednoty a ve zvláštním symbolickém momentu zazpívali v rámci oslav 70 let Světové rady církví křesťané z obou částí Korey společně starobylou píseň Ari-rang, která je považována za neformální hymnu celého Korejského poloostrova. Delegace severokorej-

ských křesťanů se také setkala s papežem. Světová rada církví se dlouhodobě korejské otázce věnuje, generální sekretář Světové rady církví Olav Fykse Tveit v nedávné době navštívil Severní i Jižní Koreu a Jižní Korea byla zvolena i za místo posledního valného shromáždění Světové rady církví v roce 2013.

KŘEST, EUCHARISTIE A DUHOVNÍ SLUŽBA

Výročí 70 let existence SRC je i příležitostí připomenout si největší úspěchy minulosti – mezi ně bezpochyby patří dokumenty Křest – Večeře Páně – Ordinance a O povaze, poslání a směřování církve, publikované Komisí pro víru a řád, jejímž plným členem je i Římskokatolická církev. Tyto dokumenty obsahují základní teologickou shodu mezi církvemi v nezákladnějších aspektech křesťanského života, kterými jsou teologie křtu, eucharistie a duchovní služby. U příležitosti výročí přikročila Komise pro víru a řád také k rozsáhlé digitalizaci svých archivů a dokumentů, což umožní ekumenickým pracovníkům v církvích po celém světě snazší přístup ke zdrojům.

Čestní zástupci na setkání - Martina Viktorie Kopecká a Petr Jan Vinš

SPRAVEDLNOST A MÍR

Mottem Světové rady církví je od posledního valného shromáždění v korejském Busanu „Putování za spravedlností a mírem“. V této věci se její úsilí dobře shoduje s prioritami papeže Františka, který se v řadě svých prohlášení také věnoval otázkám sociální spravedlnosti a ochrany lidských práv. Jeho návštěva Světové rady církví sestávala z ranní bohoslužby, společného oběda s výkonným výborem a ekumenického setkání v ženevském Ekumenickém centru. V odpoledních hodinách se papež rozloučil s představiteli Světové rady církví a ve výstavním komplexu Palexpo slavil mši svatou pro švýcarské katolíky.

(redakčně upraveno)

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Jan Zítka, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@csch.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@csch.cz. Reklama: tel. 220 398 117

